

ikke hænger sammen. Derfor vilde det, naar hele Spørgsmaalet om Teatrets Forhold skulde til Overvejelse ad Aare — og det er dog Meningen — være naturligt, at man tog samtlige derhen hørende Spørgsmaal under Overvejelse paa en Gang og derfor opfatte Elektricitetens Indlæggelse til den Tid. Jeg føler mig overbevist om, at vilde man en Gang gaa til Ombygningen, fik man ogsaa Indlæggelsen af Elektricitet lettere og billigere gennemført med det samme. Det er min Overbevisning, og derfor har jeg ikke villet tiltræde dette Forslag, som det ærede Flertal her stiller. Det har slet ikke været af den Grund, at jeg ikke kunde se, at der kan være Brandfare derved, det er der selvfølgelig, det vil jeg ikke benægte, men jeg antager ikke, at den er af en saa overhængende Art, at man derfor skal være nødt til at gribe hvilket som helst Forslag, der bliver forelagt os her. Hvis den var af en saa overhængende Art, kunde Flertallet paa ingen Maade handle ret i, at de først ville optage en Forhandling med Kommunen. Nej, saa maatte de have grebet til øjeblikkeligt at indføre elektrisk Lys under hvilke som helst Betingelser, der forelaa. Ja, de maatte gøre endnu mere, de maatte give sig til at undersøge, om der ikke ogsaa findes Gasbelysning paa de øvrige Teatre i Kjøbenhavn, og hvis det er Tilfældet, maatte de for den almindelige Sikkerheds Skyld skynde sig med at faa Bestemmelser indførte, som paatvang de andre Teatre i Kjøbenhavn hurtigst muligt at faa Gasen fjernet, for at der ikke skulde opstaa Brandfare der.

Jeg skal ikke dvæle videre ved Statens Forhold til Skolevæsenet her i Kjøbenhavn, men jeg vil dog tillade mig en enkelt Bemærkning til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgfreds (Trier). Det ærede Medlem fremhævede, at Kjøbenhavns Kommune havde en Udgift til Skolevæsenet af 17 à 18 pCt. af Budgettet, men hvis det ærede Medlem vil undersøge Sognekommunernes Udgifter til Skolevæsenet, saa vil det ærede Medlem, hvis han vil tage Særlighed, komme til det Resultat, at i enkelte Kommuner medgaa over 50 pCt. af Udgifterne paa deres Budget til Skolevæsenet. Og vil han tage samtlige Sognekommuner her i Landet tilsammen, vil han komme til, at Udgifterne til Almueskolevæsenet for samtlige Sognekommuner er nogle og 20 pCt. af Sognekommunernes hele Budgetudgift. Det er jo ikke Tal, som særlig tale for, at Kjøbenhavn skulde have Tilskud. Det er den eneste Bemærkning, jeg i Øjeblikket skal gøre om disse Forhold, jeg er ikke saa nøje kendt med de Kjøbenhavnske Skoleforhold, som det

ærede Medlem selvfølgelig er, men jeg har nu den Formening, at de Kjøbenhavnske Skoleforhold ere ordnede paa en helt anden Maade, end Forholdene ude paa Landet ere, og deri har jeg selvfølgelig Ret, og jeg er tillige af den Formening, at det Kjøbenhavnske Skolevæsen er betydelig friere stillet i sit Forhold til Staten, end Almueskolevæsenet paa Landet er. Det sagde det ærede Medlem nu imidlertid nej til og paastod, at det Kjøbenhavnske Skolevæsen er meget afhængigt af Staten, og det kan jo være muligt, at det ærede Medlem her har større Ret, end jeg havde antaget. Det er jeg i alt Fald i Øjeblikket ikke i Stand til at kunne modbevise og skal derfor i Øjeblikket afholde mig fra videre Omtale deraf.

Ordføreren (H. Holm): Jeg forstaaer saa godt, at det ærede Medlem ikke gerne vil have, det skal staa ved Magt, at han ved at stemme imod den Betingelse, som Ministeren har stillet for Bevillingen til Lærerne, i Virkeligheden stemmer mod denne Bevilling, men det er dog Tilfældet alligevel. Vi behøve jo ikke at staa her og lege Skjul med hinanden; vi ved jo alle, hvorledes denne Sag ligger for; vi ved, at den højtærede Minister ikke selv tænkte paa at stille dette Forslag, men var imod det i dette Øjeblik af de Grunde, som bleve omtalte i Formiddagsmødet. Vi ved, at den højtærede Minister, da han alligevel gif ind paa at stille Forslaget, erklærede, at han kun gjorde det paa Betingelse af, at han fik 10,000 Kr. til de daarlige lønnede Præster, og at Ministeren tilføjede, at denne Betingelse stillede han, bl. a. fordi han vidste, at det uden denne var umuligt at faa Bevillingen til Lærerne gennemført i Landstinget. Vi vide altsaa, at hvis denne Betingelse falder, saa modtager den højtærede Minister ikke Forslaget, men foreslaar, at det udgaar af Finansloven. Men naar Stillingen er denne, er der jo ingen Tvivl om, at den, som stemmer mod denne Betingelse og faar dens Forkastelse vedtaget, forhindrer Lærerne i at faa Lønningstillaget. Men, sagde det ærede Medlem fra Ringstøbing, i Længden vil Ministeriet og Landstinget ikke kunne staa imod. Naa, det kan være, at Regeringen og Landstinget i Løbet af de nærmeste Aar vil blive nødt til at gaa ind paa en saadan Bevilling, det er muligt, at der omkring i Befolkningen vil rejse sig en saadan Stemning derfor, at de maa give efter over for den, men i den Tid, der gaar, ville Lærerne ikke faa Lønningstillaeg, og jeg tror, det let kan gaa, som det plejer, at medens Græsset gror, dør Hørsemor. — Det ærede Medlem mente, at vi havde alt